

Slutningen af Paragraphen, vil vistnok være aldeles nødvendig. Eogist correct er det naturligt, at den, som har gjort noget Ulovligt, skal ikke blot straffes, men skal gjøre Tingen om igjen. Men det er let at tænke sig Tilfælde, hvor dette vilde være en fuldkommen Urimelighed. Naar en Mand f. Ex. har bygget en Bygning for nær ved en anden Mand's, saa fortjener han Straf derfor; men at rive Bygningen ned, for at flytte den een Alen ind, vilde i mange Tilfælde staae i det største Misforhold til hvad der var skeet, og der bør altsaa forbeholdes Muligheden af at kunne afværge dette, og dette har man troet at kunne opnaae paa den Maade, som lempeligst føier sig ind i vort Retsystem, ved at henvise til det Tidspunkt, hvor der endnu ikke er affagt Dom i Sagen, for ikke i dette ubetydelige Forhold at indbringe Spørgsmaalet om det kongelig Prærogativ, da en Doms Forandring kun kan skee ad Benaadningsveien. Vi have nemlig foreslaaet en Tilføining af følgende Ord: „med mindre Amtet, eller i alt Fald Justitsministeriet meddeler Samtykke til, at Sagen kan frafaldes, mod at den paa anden Maade afgjøres efter et af den Skylde tilbudt Forlig“, saaledes at der altsaa for Exempel kan paalægges Mulkt eller deslige; men at Vedkommende derved fritages for at omgjøre, hvad der er gjort. I §§ 67 og 68 er foreslaaet, at Ordet „Kjøbstads“ udgaaer paa begge Steder, da der ikke foreligger en tilstrækkelig Nødvendighed for at undrage Nogen fra sit rette Forum, eller at lade Bøderne tilflyde en anden Klasse end den Jurisdiction's, hvorunder den Vedkommende forterer.

Herved have de Tilfælde for die, hvor et Stykke af en Landjurisdiction er draget ind under Kjøbstaden; i saa Fald bliver det denne Lov, der bliver at anvende, men deraf følger ikke, at det ikke er den vedkommende Landjurisdiction, der kan paakjende Sagen, og hvis det er en Mulig, da dicteres, at denne da tilfalder Herredets Politikasse. Istedetfor § 70 foreslaaes en anden Paragraph, som deels optager Indholdet af § 70, deels fyldestgjør § 57, der med Thingets Samtykke allerede er gaaet ud. Det vil erindres, at denne Bestemmelse er kommen ind ved den Betragtning, at der gives enkelte Kjøbstæder, hvor Forholdene ere af den Bestaaffenhed, at man ikke med nogen Rimelighed kan fordre Loven i dens fulde Udstrækning gjort anvendelig paa dem, og det vil være bekjendt, ialtsald er det fremhævet under en tidligere Discussion, at dette navnlig er Tilfældet med de bornholmske Kjøbstæder. Men naar de ærede Medlemmer ville eftersee de Paragrapher, fra hvilke disse undtages, vil det skjønnes, at det er meget væsentlige Lempelser, som de opnaae; Udvalget har, da det ønskede at faae en fast Lovbestemmelse herom, gjort sig megen Umage for at finde en anden Udtryksmaade end den, der er brugt i Udkastet; men det gaaer efter Udvalgets Mening paa ingen Maade an. Det er nævnt, at en af de Byer, som vilde have allervanskeligst ved at opfylde Bygningslovens Fordringer, og med Hensyn til hvilke disse maaskee mindst af Alle ere nødvendige, Stagen, er saa nær ved at have en Befolkning af 1,500 Indbyggere, at den sikkert inden søie Tid vil være ud over dette Folketal.